

متن پرسش

سلام و وقت بخیر: در مورد فردی که سوال شماره ۲۵۲۱۷ را پرسیده‌اند، عرض کنم که ایشان از فردی که سوال شماره ۲۵۱۷۴ را پرسیده‌اند، ایراد گرفته‌اند. سوال شماره ۲۵۱۷۴ را من پرسیدم. متن پرسش را به هر فرد بالغ و عاقلی نشان بدهیم، خواهد گفت که هیچ بی ادبی در آن نیست. استاد عزیز! متأسفانه برخی‌ها، از انسان‌های زندگیشون، بت می‌سازند. احترام گذاشتن به همه انسانها لازم است، ولی برخی‌ها آنقدر غرق شخصیتها می‌شوند، که کوچکترین انتقاد نسبت به آنها را به مثابه توهین و بی ادبی و جسارت و امثالهم تلقی می‌کنند. این یعنی تندروی و افراطی‌گری و تعصب بیجا. نتیجه چنین تندروی‌هایی، فراری دادن افرادی است که به تازگی جذب شده‌اند، که پیامدهای نامطلوبی دارد. کسی می‌تواند مطالب فلسفی سختی مثل معرفت نفس و برهان صدیقین را به زبان ساده، در قالب متن و صوت توضیح بدهد که تسلط بسیار بالایی بر آن داشته باشد و خودش آنها را خوب فهمیده باشد. این یعنی آقای طاهرزاده که جای رفیق شفیق یا پدر بنده را دارند، یکی از نوادر عصر حاضر هستند. ولی این دلیل نمیشه من نسبت به چنین فردی، انتقاد نکنم. با کمال تأسف، چنین رویکردی در بین دوستانان مقام معظم رهبری نیز دیده می‌شود. اگر کسی به رهبری نقد کند، برخی از مردم دوستان رهبری (که تعصب بیجا دارند)، فوراً برچسب‌های عجیب و غریب مثل ضد ولایت فقیه به او می‌زنند (در ضمن من خودم معتقد به ولایت مطلقه فقیه هستم و مخلص رهبری‌ام) که باعث میشه فضای انتقاد از بین برود. آقای طاهرزاده که معصوم نیستند که از انتقاد بی‌نیاز باشند. پس طرفداران افراطی خواهشاً اینقدر با تندروی، فضای نقد را تنگ نکنید. امام علی علیه السلام، هم دافعه داشت هم جاذبه. ولی متأسفانه خیلی از جوانان به اصطلاح انقلابی‌ها، که مذهبی و حزب‌اللهی هم هستند، وقتی کوچک‌ترین انتقادی نسبت به یکی از شخصیت‌های انقلابی می‌شود، به جای اینکه با ملاحظت رفتار کنند و جاذبه نشان بدهند، روی خشن خود را نشان می‌دهند و فوراً موضع‌گیری می‌کنند. اتفاقاً چنین واکنش‌هایی، به جای اینکه مشکل‌گشایی کند، مشکل‌زایی می‌کند و باعث ایجاد عقده و کینه در فرد مقابل می‌شود. دوست عزیز! که به من خرده گرفته‌ای! باید به این نکته توجه داشته باشی که نوشتار، یک متن مرده است و نمی‌تواند حالت و وضعیت و لحن واقعی گفتار نویسنده را نشان دهد. پس اصلاً درست نیست که نسبت به نوشته‌ها اینقدر خام و کوتاه نظرانه، موضع‌گیری تعصبانه نشان بدهید. استاد عزیز! خرده‌گیری بیجای این دوست عزیز به بنده باعث شد که این درد دل را بنویسم. امثال اینگونه افراد در جامعه کم نیستند. اگر توجه کرده باشید، ما مسلمانان به جای اینکه عمق خصومتان را با آمریکا و اسرائیل و وهابیون نشان دهیم، بیشتر وقتمان

را صرف جنگ های لفظی بی نتیجه ای می کنیم که برخاسته از تعصب است! گویی رفیق یا همسایه مان که اتفاقاً مسلمان هم هست، چون به فلان دانشمند انتقاد کرده، باید با او از سر خصومت صحبت کنیم! تعصب ریشه در هوای نفس دارد! هوای نفس هم که حقیقتی در خارج ندارد و دروغ محض است! یعنی صرفاً به خاطر هیچ، بر همدیگر می پیچیم! آقای طاهرزاده عزیز! به نظر من اگر به فردی غیرمعصوم (هرچند عالم و دانشمند) تعصب داشته باشیم، باعث می شود که ۱۰۰ درصد صحبت هایش را بدون سبک و سنگین کردن، قبول داشته باشیم و حتی اگر ۱ درصد حرف غلط زده باشد، این اجازه را به خود ندهیم که ایرادی بر آن ۱ درصد بگیریم و هر کسی را هم که بخواهد به آن ۱ درصد ایراد بگیرد، متعصبانه سرزنش کنیم. آیا با حرف بنده موافق هستید؟ سوال دیگری که از شما داشتم، این است که اصولاً در برخورد با متعصبان و تندروها (مذهبی های تندرو)، چه عکس العملی نشان بدهیم که حکمت آمیزترین عکس العمل باشد؟ خدای بنده نواز و کریم عمرتان را آنقدر طولانی کند که ظهور موفور السرور حضرت ولی عصر (عج) را درک کنید، ان شاءالله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر نمی کنم در انتقاد شما توهینی مطرح بود. تذکری بود دوستانه. از آن طرف هم آن رفیق می خواست تذکر بدهد که نباید در این امور، سخت گیری و انجماد شود. هر دو قصد خیر داشتید و بحمدالله در صفای تعلق به اسلام به سر می برید. دیگر آن که ما باید سعی کنیم عمق نیت افراد را بنگریم و با آنها همدلی داشته باشیم. تنها با انسان های معاند نباید همدلی داشت. موفق باشید